

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

La flemàtica diplomàcia anglesa corre el risc de perdre la posa. Els controladors, incontrolats, i no-intervencionistes, intervencionistes, s'estan mo- fant de totes les argücies de la vella di- plomàcia, i així cauen per terra tots els projectes concebuts per una visió que ja no és del present segle. No s'ha adonat Anglaterra de què no és tot u haver-se les amb febles, que no amb audaços. L'evi- dència de dues concepcions, que es dis- puten els destins d'Europa, hauria d'in- duir decididament a prendre mesures d'absoluta garantia. Però les democràcies s'arrauleixen, i el perill d'una conflagra- ció és cada dia més imminent per la co- vardia d'una política internacional que va de fracàs en fracàs. Així s'acaba de veu- re amb la decisió adoptada per Alemanya de suspendre bruscament unes conversa- cions en les quals Anglaterra confiava trobar-hi la fixació d'una intel·ligència amb prou solidesa per assegurar una pau estable. I aquest aspecte tan inquietant i que planteja la possibilitat d'una revisió d'actuacions i de punts de vista, conver- geix amb la complicació sorgida en aban- donar Itàlia i Alemanya les funcions de control, però sense que les respectives uni- tats de guerra desisteixin la seva presèn- cia davant les costes de la Península. Ben clarament es reafirmen les actituds pro- vocatives i es van donant escalonadament els passos segurs per arribar a una veri- table catàstrofe. En aquesta nova fase, la diplomàcia potser haurà d'abandonar la subtilesa i la vaselina per aplicar amb més clara percepció el tractament que es fa necessari per a la defensa del dret dels pobles.

ALFIL

Com s'ha de guanyar la guerra

La vacuïtat de tota mena de tòpics de moda que tant s'ha deixat sentir en el transcurs d'aquest llarg temps de guerra, ha perjudicat sensiblement la moral dels pobles hispànics. Els ciutadans esdeveni- nien mesells, mancats en absolut se sensibilitat, de tant repetir que calia unitat, sinceritat, lleialtat, esforç i sacrifici, ja que els bons propòsits no anaven mai acompanyats de l'acció vivificadora.

D'aquest enrariment n'hem patit greus conseqüències i ens abocàvem d'una manera segura al desastre. Quines possibilitats podíem tenir davant la invasió d'un exèrcit estranger, que disposa d'abundant i modern material bèl·lic, si únicament podíem oposar- li la temeritat d'unes formacions irregulars, sense tècnica ni pre- paració adequada? I, encara, per obtenir aquests rudimentaris elements, quantes fatigues i quantes dificultats no s'hi trobaven! No ens manquen els desenganys i les més cruels experiències.

Per això s'ha imposat una plena rectificació, i el guiatge de la guerra es troba en mans segures i competents. Caldrà, però, que aquest poder militar, que es feia indispensable per a conquerir la llibertat dels pobles amenaçats pel feixisme internacional, sigui correspost per una reraguarda disposada a treballar per la guerra i a suportar abnegadament totes les privacions que comporta la lluita. Heus ací com podrem demostrar el fervor per la noble causa antifeixista i com ens farem mereixedors d'una nova vida de convivència justa i humana.

Res podrien les nostres ambicions, sense fer desaparèixer el perill d'ésser dominats per Estats estrangers. Així que, en aquestes hores greus, només trobarem la defensa pròpia en la fusió de sen- timents i d'esforços. Tots antifeixistes! Tots al servei de la causa per la llibertat!

La guerra la guanyarem i àdhuc la accelerarem amb la volun- tat de vèncer. Lliures d'altres preocupacions, que no hi caben mentre durí la lluita, ens serà fàcil moure les immenses reserves que el poble pot oferir per la guerra, perquè s'haurà assolit la veritable moral de guerra, que és el factor decisiu per adjudicar-se la victòria. Es sabut, que en en els fronts s'hi guanyen combats, però no s'hi decidiria una victòria definitiva per les forces que no estiguin a cobert d'una reraguarda sana i de moral elevada. — E.